

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 114.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789732304/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

troet Saadant om Emilie, og det gjør mig visselig ondt for Dig, at jeg maa fortælle det; men Sandheden er at hun har indladt sig med ham paa Gaden, og at de i Compagni have fundet paa, hvorledes hun skulde tabe sin Brevtaske og han komme og bringe den.

Men Gud, Emilie, udbrod Moderen smerteligt, er dette sandt? Tal Pige, skulde jeg nogensinde høre Sligt om Dig.

Emilie var næsten tilintetgjort; hun havde aldrig tænkt sig hvor stygt hendes Eventyr kunde fortælles; men hendes Tantes Tone var saa onskabsfuld, at det pludselig blev hende klart, at hun vilde være aldeles renomeret, hvis hendes Historie kom ud. Hun fattede sig og sagde med fast Stemme:

Moder, jeg tvivler paa, at Tante selv troer den Historie, hun havde saa travlt med at faae fortalt. Men hun fortalte den saaledes, at jeg ikke vil fornede mig til at sige et Ord til mit Forsvar, saalænge – men naar vi ere ene, vedblev hun idet hun klyngede sig op ad Moderen, og lod sine Taarer frit Løb – for Dig behøver jeg ikke at skjule nogen Tanke, Du vil ikke udlægge den slet; Du er saa god imod mig.

Ja vist, lille Emilie, tog igjen Tanten Ordet, jeg er ond imod Dig, fordi jeg passer paa, at Du ikke kan rende ganske som Du finder for godt; fordi Du ikke kan faae mig til at troe alle de Historier, som Du kan finde op i Compagni med en Herre fra Gaden; jeg veed det nok. Men det er saamænd ikke for din Skyld, jeg gjør mig al den Uleilighed, og har alt det Bryderi, jeg har; det er for vor Families Æres Skyld, det er for Din Moders Skyld at jeg har travlt, som Du kalder det; hvad Du dog kan takke for at den unge Jespersen ikke troer Historien. Og det tænker jeg, han imorgen giver Dig og Din Moder det bedste Beviis for, ved – men jeg siger ikke mere; gjør Du kun som Du vil, lille Emilie, Du kan være vis paa, at jeg skal vel vogte mig for tiere at blande mig i Dine Affærer. Naa, god Nat, kjære Julie, ja det har gjort mig meget ondt, kan Du troe; men græd nu ikke længere; det kan jo blive godt endnu, naar blot – naa, god Nat.

God Nat, Fru Svigerinde, sagde Justitsraaden idet han skyndte sig at byde sin Kone Armen; og mange Tak for denne behagelige Aften, vedblev han, idet han spadserede ned ad Trappen. Det var meget mærkeligt, converserede han sin Frue paa Hjemtouren, hvad Du yttrede om den lille Emilie. Troer Du virkelig, at der alligevel skulde blive et Parti imellem hende og den unge Jespersen? Det skulde in-